KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2018/1641

av den 13 juli 2018

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som ytterligare specificerar den information som ska tillhandahållas av administratörer av kritiska eller signifikanta referensvärden om metoden för att fastställa referensvärdet, den interna granskningen och godkännandet av metoden samt om förfaranden för att göra väsentliga ändringar av metoden

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 ([1]), särskilt artikel 13.3 tredje stycket, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 13.1 i förordning (EU) 2016/1011 krävs att administratören av ett referensvärde eller, i förekommande fall, en familj av referensvärden ska offentliggöra eller tillgängliggöra nyckelelementen i sin metod för att fastställa referensvärdet eller, i förekommande fall, referensvärdena i en familj av referensvärden, detaljer om den interna granskningen och godkännandet av metoden samt förfarandena för samråd om väsentliga ändringar av metoden och hur administratören ska underrätta användarna om sådana ändringar. I denna förordning anges närmare vilken information som administratörer ska tillhandahålla i fråga om sina signifikanta och kritiska referensvärden. Den ska inte tillämpas på administratörer som bara tillhandahåller icke-signifikanta referensvärden. Om administratörer tillhandahåller både icke-signifikanta och signifikanta eller kritiska referensvärden bör de uppfylla kraven i denna förordning avseende sina signifikanta och kritiska referensvärden. Esma kan utfärda riktlinjer om samma fråga för administratörer av icke-signifikanta referensvärden.

(2) Det finns stora skillnader mellan olika referensvärdesmetoder. De nyckelelement som anges närmare i denna förordning bör därför bara behöva offentliggöras eller tillgängliggöras i den mån de är relevanta för det berörda referensvärdet.

(3) Två nyckelelement i metoden som bör offentliggöras för att säkerställa att ett kritiskt eller signifikant referensvärde är tillförlitligt och korrekt är den minimikvantitet och minimikvalitet när det gäller dataunderlaget som krävs för att tillämpa metoden och utföra beräkningen. Användningen av skönsmässig bedömning vid fastställandet av referensvärdena ökar dessutom deras sårbarhet för manipulation. För att minimera risken för manipulation bör administratören, som ett av nyckelelementen i sin metod, offentliggöra de tydliga regler som denne har fastställt för hur och när en skönsmässig bedömning får göras.

(4) För att hjälpa potentiella användare att välja det lämpligaste referensvärdet av ett antal potentiellt lämpliga referensvärden bör de få information om vad ett referensvärde är avsett att mäta, vilket dataunderlag som används och hur det väljs ut, referensvärdets beståndsdelar, vem som deltar i insamlingen av uppgifter och beräkningen av referensvärdet, när och i vilken utsträckning skönsmässig bedömning kan göra, samt vilka metodens begränsningar är och när och hur referensvärdet kan komma att ändras.

(5) För att användare och potentiella användare ska ha tillräckligt med information om administratörens process för att kunna granska metoden internt bör administratören offentliggöra strategier och förfaranden som rör denna process, tillsammans med uppgifter om de organ som deltar och de relevanta styrningssystem som har inrättats i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) 2016/1011.

(6) För att användare och potentiella användare ska förstå hur en administratör kommer att genomföra samråd om en föreslagen väsentlig ändring av ett kritiskt eller signifikant referensvärde och motiven till en sådan ändring bör administratören offentliggöra viss information, bland annat om hur denne kommer att bedöma effekterna av den föreslagna ändringen.

([1]) EUT L 171, 29.6.2016, s. 1.

(7) I enlighet med proportionalitetsprincipen undviker denna förordning att lägga en alltför stor börda på administratörer av signifikanta (till skillnad från kritiska) referensvärden genom att låta dem välja att minska offentliggörandet till en mer begränsad uppsättning uppgifter eller att lämna ut mindre detaljerade uppgifter när det gäller deras signifikanta referensvärden.

(8) Denna förordning grundas på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har lagt fram för kommissionen.

(9) Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska genomförandestandarder som denna förordning grundas på, gjort en analys av kostnader och fördelar och begärt in ett yttrande från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([1]).

(10) För att vara konsekvent med den delegerade förordning som ytterligare specificerar delarna i den uppförandekod som utarbetas av administratörer av referensvärden som baserar sig på dataunderlag från rapportörer, är det lämpligt att skjuta upp tillämpningen av denna delegerade förordning med två månader.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Denna förordning omfattar inte och ska inte tillämpas på administratörer av icke-signifikanta referensvärden.

Artikel 2

Nyckelelement i den metod som används för att fastställa ett kritiskt eller signifikant referensvärde

1. Den information som ska tillhandahållas av en administratör av ett referensvärde eller, i förekommande fall, en familj av referensvärden i enlighet med kravet i artikel 13.1 a i förordning (EU) 2016/1011 ska inkludera åtminstone följande element, i den mån de är relevanta för referensvärdet eller familjen av referensvärden eller för det dataunderlag som används för att fastställa det:

a) En definition och beskrivning av referensvärdet eller familjen av referensvärden och av den marknad eller ekonomiska verklighet som det är avsett att mäta.

b) Valuta eller en annat måttenhet för referensvärdet eller familjen av referensvärden.

c) De kriterier som administratören använder för att välja ut källorna till det dataunderlag som används för att fastställa referensvärdet eller familjen av referensvärden.

d) De typer av dataunderlag som används för att fastställa referensvärdet eller familjen av referensvärden och hur varje typ prioriteras.

e) Sammansättningen av eventuella paneler av rapportörer och de kriterier som används för att avgöra om rapportörer är lämpliga för medlemskap i panelen.

f) En beskrivning av beståndsdelarna i referensvärdet eller familjen av referensvärden och de kriterier som används för att välja ut och vikta dem.

g) Eventuella minimilikviditetskrav för beståndsdelarna i referensvärdet eller familjen av referensvärden.

h) Eventuella minimikrav gällande dataunderlagets kvantitet och eventuella minimistandarder för dataunderlagets kvalitet, som används för att fastställa referensvärdet eller familjen av referensvärden.

i) Tydliga regler för hur och när skönsmässiga bedömningar får användas vid fastställandet av referensvärdet eller familjen av referensvärden.

j) Om referensvärdet eller familjen av referensvärden tar hänsyn till eventuell återinvestering av utdelningar eller kuponger som betalas ut av referensvärdets beståndsdelar.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

k) Om metoden återkommande kan komma att ändras för att säkerställa att referensvärdet eller familjen av referensvärden fortsätter att vara representativa för den relevanta marknaden eller ekonomiska verkligheten, dvs.

   i) alla kriterier som ska användas för att fastställa när en sådan ändring är nödvändig,

   ii) alla kriterier som ska användas för att fastställa hur ofta en sådan ändring ska ske, och

   iii) alla kriterier som ska användas för att ombalansera beståndsdelarna i referensvärdet eller familjen av referensvärden i samband med en sådan ändring.

l) Metodens potentiella begränsningar och närmare uppgifter om eventuella metoder som ska användas under exceptionella omständigheter, bland annat vid illikvida marknader eller perioder av stress eller om källorna till transaktionsuppgifter kan vara otillräckliga, inkorrekta eller otillförlitliga.

m) En beskrivning av rollerna för eventuella tredje parter som deltar i insamlingen av uppgifter för, eller i beräkningen eller spridningen av, referensvärdet eller familjen av referensvärden.

n) Den modell eller metod som används för extrapoleringen och eventuell interpolering av referensvärdesinformation.

2. Administratörer kan välja att endast offentliggöra eller tillgängliggöra den information som avses i punkt 1 m och n för sina kritiska referensvärden.

Artikel 3

Närmare uppgifter om den interna granskningen och godkännandet av metoden

1. Den information som ska tillhandahållas av en administratör av ett referensvärde eller, i förekommande fall, en familj av referensvärden i enlighet med kraven i artikel 13.1 b i förordning (EU) 2016/1011 ska åtminstone omfatta följande:

a) De policyer och förfaranden som rör den interna granskningen och godkännandet av metoden.

b) Närmare uppgifter om särskilda händelser som kan ge upphov till en intern granskning, inklusive närmare uppgifter om alla mekanismer som används av administratören för att fastställa om metoden kan spåras och verifieras.

c) De organ eller funktioner inom administratörens organisationsstruktur som deltar i granskningen och godkännandet av metoden.

d) De roller som utförs av alla personer som deltar i granskningen eller godkännandet av metoden.

e) En beskrivning av förfarandet för att utse och avsätta personer som deltar i granskningen eller godkännandet av metoden.

2. Administratörer kan välja att offentliggöra eller tillgängliggöra den information som avses i punkt 1 d och e endast för sina kritiska referensvärden.

Artikel 4

Väsentliga ändringar av metoden

1. Den information som ska tillhandahållas av en administratör av ett referensvärde eller, i förekommande fall, en familj av referensvärden i enlighet med kraven i artikel 13.1 c och artikel 13.2 i förordning (EU) 2016/1011 ska åtminstone omfatta följande:

a) En beskrivning av den information som administratören ska offentliggöra i början av varje samrådsprocess, inklusive ett krav på offentliggörande av de nyckelelement i metoden som, enligt administratören, skulle påverkas av den föreslagna väsentliga ändringen.

b) Administratörens normala tidsfrist för samråd.

c) Under vilka omständigheter ett samråd kan genomföras inom en kortare tidsfrist och en beskrivning av de förfaranden som ska följas när ett samråd genomförs inom en kortare tidsfrist.

2. Den motivering som en administratör ska tillhandahålla i enlighet med kravet i artikel 13.1 c i förordning (EU) 2016/1011 ska bland annat ange om representativiteten hos referensvärdet eller familjen av referensvärden, och dess lämplighet som referens för finansiella instrument och avtal, skulle riskeras om en föreslagen väsentlig ändring inte utfördes.

Artikel 5

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 25 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 2018.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande